

El record de les dones en els noms dels carrers.

Com a reconeixement d'una tasca, sovint anònima, Molins de Rei ha dedicat alguns carrers a dones que han ajudat a fer la història de la vida quotidiana

El poder de la noblesa

Estefania de Requesens (1501-1549)

Dona d'una aguda intel·ligència i una certa formació intel·lectual poc habitual per a l'època, tal com es constata gràcies a la correspondència que va mantenir amb la seva mare, la comtessa de Palamós. Hereva única d'una de les més importants famílies catalanes del segle XVI, amb residència a Molins de Rei, posseïa una gran influència política derivada de l'entorn familiar en què va ser educada. Quan tenia prop de 20 anys es va casar amb Juan de Zúñiga, preceptor del rei Felip II, i va anar a viure a la cort de Castella, on va esdevenir una figura destacada.

L'ofici d'ensenyar

Josefa Trocha (Barcelona, 1842 - Molins de Rei, 1926)

Va compaginar la seva vocació professional amb les responsabilitats de crear una família. Dona amb un gran caràcter, des dels 20 anys va exercir de mestra a diverses poblacions de Catalunya. L'any 1866 va obtenir una plaça a l'escola pública femenina de Molins de Rei, població on es va casar i va tenir un fill i una filla; en aquesta etapa va alternar l'exercici de mestra amb les feines de la llar i l'educació dels fills. En jubilar-se, als 70 anys, va reclamar un reconeixement econòmic per la seva feina i va aconseguir una jubilació simbòlica pels seus 42 anys de dedicació a la tasca educativa.

El gust pel teatre

**Molins de Rei, plural;
femení, singular**

Margarida Xirgu (Molins de Rei, 1888 - Montevideo, 1969)

El seu sentit de la justícia social la va portar a l'exili fins a la seva mort. Educada en una família proletària amb arrelades conviccions federalistes, aviat va destacar per la facilitat interpretativa propiciada per l'ambient familiar que l'envoltava. Als 17 anys va començar a actuar, com a professional, al teatre català. Va freqüentar els ambients literaris i cultivà l'amistat dels intel·lectuals més renovadors de la seva època. Amb Federico García Lorca la va unir una gran amistat i amb ell va compartir projectes fins que la Guerra Civil els va separar. Va viure l'exili a l'Amèrica del Sud amb el seu marit i fixà la seva residència familiar a l'Uruguai, on va crear escola.

sempre presents en la seva obra. La vocació pedagògica basada en els sistemes de l'Institut Libre de Ensenanza la portà a tenir una presència activa en el Museu Pedagògic Experimental de Barcelona. La unió matrimonial amb un àrab, del qual després es va separar, li va proporcionar un coneixement més gran del món i de les seves cultures.

El compromís polític

La reflexió pedagògica

Anna Canalies Mestres (Magallón, 1886 - Molins de Rei, 1934)

Des de molt jove va creure en la cultura i la ciència com a elements imprescindibles de progrés. Educada en una família molinenca de fortes arrels republicanes, va publicar poemes i articles a diverses revistes, a més d'alguns llibres de poemes. La dona i un alt sentit de l'amistat són

Caterina Casas Maymó (Molins de Rei, 1888 - 1974)

Dona de conviccions republicanes i casada amb un professor de música, el seu compromís polític el va posar de manifest durant la Guerra Civil, quan entrà a formar part del Govern municipal. L'octubre de 1936 va ser nomenada consellera, primer de Sanitat i Assistència Social, i després d'Ensenyament. L'any 1939, acabada la guerra, va ser denunciada per les seves conviccions laiques i republicanes, i condemnada a 12 anys i un dia de presó, d'on va sortir en llibertat condicional al cap de dos anys. Visqué l'exili a València i va obtenir la llibertat definitiva el febrer de 1945.

Molins de Rei, plural;
femení, singular

La creació literària

Mercè Rodoreda Gurgui (Barcelona, 1909 – 1983)

És un dels màxims exponents del coneixement psicològic de la dona dins la novel·la contemporània. Amb una formació literària completíssima, la passió per la lectura des de molt jove li va donar una formació autodidacta que va perfeccionar amb coneixements tècnics que cristallitzaren en una producció literària extensa. L'any 1939, acabada la Guerra Civil, s'exilià a París, però l'arribada de l'exèrcit nazi va fer que es desplaçés cap al sud. L'any 1954 fixà la seva residència a Ginebra, que més tard canviaria per Romanyà de la Selva (Girona). L'any 1980 se li concedí el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.

L'entrega solidària

Roseta Canals Melich (Molins de Rei, 1910 – 1979)

Amb un gran sentit de la solidaritat i profundament catòlica, va dedicar la seva vida a la col·lectivitat. Fou treballadora del tèxtil i es va casar el primer any de la Guerra Civil, matrimoni del qual enviduà 10 anys després. No va tenir fills, però va assumir la responsabilitat familiar amb fortalesa i humilitat. Defensora de les causes justes durant la guerra i la postguerra, va centrar la seva vida al servei dels altres: primer, envers les persones que tenia més a prop; després, quan les obligacions familiars li ho van permetre, als 53 anys va marxar al Camerun, Àfrica, d'on va tornar malalta.

La vinculació empresarial

Carme Galceran Calveras (Barcelona,- , 1983)

Esposa del fundador d'Indústries Marca, empresa dedicada a la fabricació de tints ubicada al carrer de la Mancomunitat i avui desapareguda. En morir el seu marit es va posar al capdavant del negoci i va saber defensar els interessos de l'empresa negociant amb l'Ajuntament la cessió d'una parcel·la de terreny de la seva propietat, fet que va permetre enllaçar el barri de l'Àngel amb el carrer de la Mancomunitat i obrir el carrer que porta el seu nom.

Molins de Rei, plural;
femení, singular

El goig de néixer

Magdalena Corcoll Termes (Sant Vicenç dels Horts, 1907 - Molins de Rei, 1991)

Va ajudar a néixer més d'una generació de persones de Molins de Rei. Dona de maneres afables i serenes, va exercir la seva professió durant 49 anys. L'any 1928, als 21 anys, la Universitat de Barcelona li va concedir el títol i el 1932, l'Ajuntament li lliurà el nomenament de llevadora municipal, que va posseir fins a la seva jubilació, l'any 1977. Es va casar i va tenir dos fills, i va compaginar la feina de casa amb la seva professió.

La voluntat d'aprendre

Magdalena Rodríguez Egea (Santiago de la Espada, 1903 - Molins de Rei, 1993)

La voluntat de superació que marcà tota la seva vida, la va portar a aprendre a llegir i a escriure als 80 anys, fet que li va permetre desenvolupar la seva imaginació en els petits contes que escrivia. Va arribar a Molins de Rei durant els anys 50, amb 49 anys. Procedent de les migracions del sud d'Espanya dels anys 50, s'incorporà al treball fabril i ajudà a construir l'habitatge on havia de viure amb el marit i els dos fills. Quan les obligacions familiars i laborals li ho van permetre, va col·laborar en la fundació del casal per a la gent gran del seu barri.

La generositat compartida

Anna Parellada Claret (Olesa de Bonesvalls 1899- Molins de Rei 1978)

Esposa del terratinent Josep Lluell, de can Santoi de la Rierada, i mare de tres fills, va saber compaginar l'educació d'aquests amb la feina de la casa i les obligacions que comporta

Molins de Rei, plural;
femení, singular

viure en un mas a la muntanya. L'any 1932, el matrimoni va cedir a l'Ajuntament uns terrenys de la finca per construir-hi una escola. Quan l'any 1967 es va inaugurar la residència infantil de can Santoi en els terrenys que el matrimoni havia cedit, se li va concedir la medalla de plata de Molins de Rei.

L'amor a la terra

Pepeta de cal Bardissa —Josepa Porta Gallini— (Molins de Rei 1894-1981)

Dona afable i enèrgica, el seu món va ser el de la pagesia. Va estimar la terra i el bosc que l'acollia i va dedicar tota la seva vida al conreu de la terra i a tenir cura del bestiar. Última descendent de la família Bardissa que des de feia segles havien residit a Sant Bartomeu de la Quadra, es va casar dues vegades, però no va deixar descendència. En el record dels que la van conèixer queda la seva figura petita i cremada pel sol.